



22.1.2010

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 0999/2009, adresată de Sieglinde Müller, de cetățenie germană, privind refuzul băncilor de a încasa plăți în numerar de la persoanele care nu sunt clienții lor

1. Rezumatul petiției

În temeiul regulamentului UE privind combaterea spălării banilor - care se referă la sume mai mari de 10 000 de euro - instituțiile financiare germane refuză să încaseze sume mici de bani în numerar de la persoane care nu sunt clienții lor și care vor să facă plăți în contul clienților. Persoanele cu venituri reduse nu au adesea un cont bancar; noua dispoziție făcând ca aceștia să întâmpine probleme în momentul în care doresc să efectueze plata chiriei, a facturilor la electricitate, a ajutorului pentru creșterea copiilor etc. Petiționara dorește să știe a) dacă cetățenii obișnuiți cu obligații standard de plată intră sub incidența legislației UE privind spălarea banilor, și b) care parte a legislației justifică comportamentul băncilor.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 3 noiembrie 2009. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 22 ianuarie 2010

Petiția

Petiționara se plânge de faptul că instituțiile financiare germane refuză să încaseze sume mici în numerar de la persoanele fără un cont bancar care nu sunt clienții lor și care doresc să facă plăți în contul clienților. Potrivit petiționarei, obstrucționismul băncilor se întemeiază pe regulamentul UE privind combaterea spălării banilor.

Observațiile Comisiei privind petiția

În general, este legitim ca instituțiile financiare să verifice identitatea persoanelor care doresc să aibă acces la serviciile lor financiare. De fapt, Directiva privind combaterea spălării banilor¹ impune instituțiilor financiare și mai ales băncilor să dea dovadă de precauție în relația cu clienții atunci când o persoană dorește să inițieze o relație economică cu banca: de exemplu, să deschidă un cont bancar.

Totuși, situația descrisă de petiționară este întrucâtva diferită, fiind vorba de situațiile în care persoanele care nu au un cont bancar doresc să efectueze anumite tranzacții financiare ocazionale, cum ar fi plata facturilor la utilități prin intermediul băncilor. Se pare că în anumite state membre este posibil ca o persoană să își achite, de exemplu factura la electricitate, în numerar la ghișeu băncilor, care mai apoi creditează contul companiei de electricitate în cauză. În acest sens, ar putea exista anumite proceduri contractuale care trebuie respectate, acestea putând fi stabilite între bancă și titularul contului bancar, în cazul de față compania de electricitate, care va dori să știe care dintre clienți și-a achitat care dintre facturi. Aceste proceduri ar putea necesita ca banca să se asigure de identitatea persoanei în cauză, chiar și numai ca respectiva companie de electricitate să o poată identifica în cazul unei plăți în exces sau insuficiente.

Totuși, o astfel de cerință nu reiese din legislația europeană pentru combaterea spălării banilor. De fapt, acest tip de tranzacții pot fi considerate ca „tranzacții ocazionale” în temeiul articolului 7 litera (b) din Directiva privind combaterea spălării banilor. Astfel, în măsura în care aceste tranzacții nu depășesc suma de 15 000 de euro și nu prezintă un risc de spălare de bani sau finanțare a activităților teroriste, Directiva nu impune băncilor exercitarea unei precauții speciale în relația cu clienții.

Concluzie

Din moment ce tranzacțiile descrise de petiționară pot fi considerate ca „tranzacții ocazionale”, instituțiile financiare nu au nicio obligație specifică de a le refuza în baza cerințelor derivate din obligațiile stipulate în Directiva comunitară privind combaterea spălării banilor. Comisia va investiga afirmațiile petiționarei.

¹ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului.